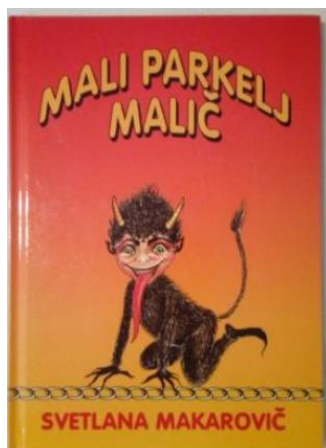

Dobili smo pismo naših prijateljev. Zelo je zanimivo, zato ga objavljamo v celoti.

Pozdravljeni prijatelji!

Uff .... Ko bi vi vedeli.... Prejšnji teden smo imeli prav poseben obisk. Vas zanima? Ne vem, kaj se je zgodilo.... Mogoče smo jih kar sami priklicali... Veste, ker je bil v četrtek Miklavžev večer, smo se odločili, da bomo tega dne prebiral zgodbo Svetlane Makarovič: Parkelj Malič. Jo poznate?

Učiteljica Ivica nam jo prebira že mnogo let. Govori pa o majhnem parkeljcu, ki rad Miklavžu tudi kakšno zagode... Veste, kaj to pomeni? Da kakšno ušpiči... Da zelo rad nagaja. In to kar svetemu Miklavžu!!! In med prebiranjem zgodbe se je ves čas slišalo neke čudne zvoke. Ob končani zgodbi so se zvoki ojačali in... ne bodi ga treba, kar dva hudobca sta dobesedno skočila v naš razred. Si predstavljate kakšen vrišč je nastal?

Otroci so vreščali, jokali in se stiskali k učiteljicam. Kaj mislite, katere otroke je bilo najbolj strah? Veste, nekatere pa ni bilo nič kaj strah? Mogoče veste zakaj?

Obiskala sta nas dva hudobca in Miklavžev pisar, ki nam je prenesel sporočila od samega Miklavža. Videti je bilo, da nas je Miklavž že dolgo zelo dobro opazoval in opazil veliko dobrih, pa tudi kakšno manj dobro stvar, kot je na primer, da učenci pozabljajo domače naloge, da so občasno tudi nevljudni ter da imajo celo kdaj »umazana usta grdih besed«.

Je tudi pri vas kdaj tako? Dobro je, da je v Ledinah takih otrok le peščica, tako, da so vseeno prevladali »ta pridnik« in nam je Miklavž poslal tudi sladke dobrote in **igro Spomin z lepimi besedami**. Najbrž Miklavž upa, da se bo od sedaj naprej iz ust naših učencev slišalo le lepe besede.

